

„Азе ще да те напусна,
Че ми си още мъничка, —
Дѣца не можешъ да гледашъ,
Кжца не можешъ да въртишъ,“
А азъ му рекохъ, драгинко :
„И птичката е мжничка, —
„Съ уста си гнѣздо увива,
„Но и тя дѣца си отгледва.“

Л. Каравеловъ.

Тѣга за родината.

По чужбина
Съмъ въ печалба,
Ахъ сърце ми
Кжса жалба!
Азъ, при мама,
Татко стари,
При връстници
И другари
Какъ желая
Да се върна,
Да ги видя
И прѣгърна!
Мила ми е
Родна стрѣха,

Мило ми е
За нивята,
За горитѣ
И полята,
За потоци
Многобройни
И за птички
Сладкопойни!
Тамо първи
Ме огрѣха
Слънце, мѣсець
И звѣздитѣ!
Мили ми сж
Планинитѣ!

Люб. Бобевски.